yer bezinden bir köle

hüseyin peker

yer bezinden bir köle
hüseyin peker

şiir

Yer Bezinden Bir Köle

Hüseyin Peker

© Hüseyin Peker 2000
© Omnia Reklamcılık ve Yayıncılık A.Ş.
1. Baskı: 1000 adet
Om Yayınevi, İstanbul, Eylül 2000

Yayına hazırlayan: Nevzat Çelik
Kapak tasarımı: İnci Batuk
Grafik uygulama: Asım Uçar
Düzelti: Özlem Ünsal
Baskı ve cilt: Mart Matbaası
ISBN 975-6827-51-3

Om Yayınevi
Perihan Sok. No: 126/1
80260 Şişli-İstanbul
Tel: (0212) 296 82 41
Faks: (0212) 296 62 44
http://www.omyayinevi.omnia.com.tr
e-mail: omnia@prizma.net.tr

Hüseyin Peker

YER BEZİNDEN BİR KÖLE

OM ŞİİR

birinci sarsıntı

HAMSU

Bu ırmağa ne güzel ad takmışlar Bilecik'te
Benim adım olmalıydı, hep aktım durdum
Olmadan, oluşmadan pembe kaldı yanaklarım
Şehrimden utandım, sizden sıkıldım, konuşmam yarım kaldı
Hep titredim ellerinizi düşünürken, ne diyecektim?
Gözlerinize bakıp çok yalanlar söyledim
Saatlerin birini yaşadım, birini atlattım, çekemedim günlerin
[hepsini
Bir yarısını yaşamadım bana kalan ömrün

Bilecik'te köpürerek akıyor bazı günler Hamsu
Kimseyi dinlemiyor, kayalardan atlıyor; kar, yağmur yedi mi
Ben de öyleyim, her buluşmaya bir yarımı gönderdim
Aslım bana kaldı, her şiire geçirdim suretimi
Dizelerimi olanca insan çaldı, kalanı yeter dedim boş verdim
İçtim kalanların hepsini, insanlar ne çok şey bırakıyor giderken
Elması kestiniz mi, en parlak görüntü çıkıyor orta yerinden
Kimseyi dinlemedim, kestim olanca portakal dilimlerini
Şeftali eziyetlerini, patlıcan çimdiklerini kendime attım
Soframdaki mezeler de, içkiler de bana kaldı

Hamsu bazen kuruyor güneşi bol bulunca, istemeden
Bir ince su olup susuyor, bulut olup buharlaşıyor
Ben de öyleyim, sizi hiç görmedim mi
Kaybolup gidiyorum kendi içime, saati soruyorum
Dakikalara sığınıyorum, ey insanoğlu, sizi hem seviyorum
Hem alnıma ter boşaltan sıkıntım oluyorsunuz

O halde iki kişilik masama geliniz
Hesabı ödedim, günüm kalmadı, zararım yoktur
Bu keyifli âlemin akan ırmağı olalım
Bazen köpürerek akalım, bazen sesimiz tıs desin duyulmasın

ŞAİRİN RESMİ TARİHİ

Işıkla ışıldak arası bir yerdeyim
Hepsi bir hasır lokantası gördüklerim
Tek çanakta iki çeşit yoğurt
Senle beni bir yastıkta çürütmüş

Bu benim göz altım bilinç ürünü
Asker resimlerim, öğrencilik bilgilerim ayrı köşede
Söyleyin söyleyin neresi, bana kan veren pencereniz?
Ben gene bir perdeyim, üstüne gazoz dökülmüş bilimlerin

İyisi mi uğrayın bir kere, çok aldatılmış
İntikamcı şarkılar ezberleyen kimliğimden
İyisi mi uğrayın yaşıtlarımın yöntemiyle
Postallarım bir köşede, kalemim, nikâh servetim
Onlarsız coşku olmuyor işte!

İyisi mi uğrayın; romansım, gözlemlerim kendi dalımı kesmeden
Dizelerim şişiyor, şiirlerim koyu karanlık, dayatıyorum
Her şeyiyle ölü taklidi, yaşamaktaki hünerim
Bu cenkte size açtığım yerim, süngerle emin işte hepsini

Yastıkta yumuşatmış her kimse kendini
Bütün öznel ürünlerim: niye askerde buldum benliğimi?
Sabah tatbikatlarda güneşin kaçla kaç ettiği
Bir soğuk ayazda, avuç aramda beyaz kâğıda yazılmış
Serin kanlı teskere
Savaş suçlusu saymıştım o saat, can sıkıcı bedenimi

Öğrencilik günleriyse saçıma düşürülmüş bir toka
Göbek bağını anamın parasıyla kesmiş
Bağırıp çağırmayla edinilmiş bir diploma
Kanımı dalgalandıran bu gençlik! Çoğu gitti işte!
Bir dehlizdeyim konuşmamın yarısı uçurulmuş
Bir şiirdeyim: sedef benzeri kelimeler
İçsel, öznel, tepeleme dizeler: baş döndüren bir yanım kaldı benim
Unutmuşum, yorganımın baş köşesini kemiren insanlardan
Üretilmiş bir fitilim
Yakalım beni! İnsan çoğalamıyor gençliğinden
İşte beyaz kâğıt, noktayı tutuşturalım motifimin alt köşesine

ŞİİRİN EFENDİSİ

Kelimelere ısındım, şiirin ortasını yardım, buharına saklandım
Anlamdaki gübreyi yakaladım, dizelere kucak açtım, tüm
[anladıklarımı
Bir evin kitaplığında bekleyen, küflü bir mimarın çizelgesine
[sakladım
Anladınız mı şimdi o gür bakışlarımı

Bekleyen biriydim hep, alınganların saldırısını
Uyakların çatlayıp çıt diye bıraktığı karşıt sesin yarısını
Bekleyen biri: Sizi ceza çadırımda karşılayıp durdum!
İsteyen biri: Dudak ucumun kırışık yarmasında bir yol buldum
Hesapların hepsi ödenmiştir, gecenin bundan sonrasını
[çekiştirelim
Cebimde bırakılan küçük not, sizin yaşamınıza ince bir çizgi
Mektup zarflarında silinmeyi bekleyen adreslerin tümü, benden
[geçti
Ayaklarımı sürüdüm, beni istemediler, alnımın koskoca güneş
[taşıyan ortasını
Bu dünyada vardım dedim durdum, bağırdım
Hadi size gidelim, tamamlayalım kalan gecelerin yarısını
Bir sofra açalım, günden artanlardan, yaşamadığımız günlerin
[börülcesi
Üstüne limonla tahin, analım bundan sonra artıracaklarımızı
Kalan hesapların üstüne varalım, uçuklasın yazılmadık
[romanların ilk sayfası

Şiirden alındım, tanıdım dizenin kabuk çatlatmalarını
Kucağımda durdunuz, o kadar sıcak değilken ben
Sizi bin kişiye değişmem dedim, beni anlamayıp durdunuz
Bıraktığım otoparklarda yaralanan sürpriz kapılı taksi
Anladınız mı şimdi size bıraktığım kül rengi mirasın hepsini?
Şiirin efendisi, dizelerin tanrısı, beğenmenin ta kendisi!

BOŞANMA

Küçük bir kavramdın önceleri
Çözülmedik düğmelerin kalmıştı, ölçülmedik caddelerin
Usancın çocuktan kalma bir yüzdü, kızgınlığın ayakta patlayan
[üç satır küf
Ayakkabıların durmuştu; bana benzemeyen ince topuk
İç organların; pembe, beyaz, dantelli, el işlemeli, benimkilerse
[yamalı
Mektubun duruyordu ortada, bir kız arkadaşına yazılır gibi
[boncuklu
Benim hoyrat notlarıma ne demeli? Sana elim bile değmedi

Seni istedim, bir bardak su uçuştu aramızda, bahar geldi oturdu
Eteklerinde her türlü zil çaldı, susturdum, çorabın her yakama
[dokundu
Elimi tuttun usulca, elimdeki kemikleri, yazdığım, bıraktığım
[her şeyi
Bana uzandın, göğsümden üç tel kıl öptün, yüzünü sürdün, bana
[benzedin
Çocuklarımız oldu, usançlarımız doğdu, ekmekleri bölerek
[büyüttün durdun

Günler üst üste patladı, şafaklar harladı, kırmızı bir alevdi
[yaşadığımız
İstemedik buluştuk, istedik olanca insan girdi aramıza,
[yaşamımızın hepsi
Mektuplar geldi, sular içildi, akşamlar uyundu, bir pul
[damgalandı öbür ülkemize
Neyin kavgasıydı anlamadık, yüzümüzü değiştik sonunda
Ayrılmaya hazır değildik, karıştırdık gün bitiminin, sonra
[orasını burasını
Biz yanılmadık, çakıl taşları yanıldı, yalnayak bastığımız
Bir sokak lambası yandı,ayrı geçtik gecenin ortasını

Şimdi ayrı bir evde kendi yüzümüzü
İstemeden maske yaptık, çizdiğimiz sonbahar resmine
Çocuklarımız ölü taşlar gibi durdu
Yaşadığımız günlerse bir defter sayfası, iki kaleme gebe
Bakmak gerek içilen tüm şarap tortularına
Kiremitler alalım, odalar kuralım, yuva üstüne yuva

ŞAİRİ NASIL BİLİRDİNİZ?

Erken doğdum, çabuk kulaçladım günlerin ötesini
Verdiler yaşadım, buz tuttum ne gördüysem
Erken doğdum, bitirdim saatlerin hepsini
Sizi bulamadım, size doyamadım, kapınızı çalamadım
Şu pencereden bakamadım, şu karanlığı tadamadım
Yapamadım, bitiremedim yaşamın berisini

Elimi tuttunuz, suyumu içtiniz
Sizinle iyi arkadaşlık kurduk
Anahtarınızı çevirdim, dümeninizle oynadım
Kazağınızı ben ördüm, neresiydi?

Erken doğdum, neden söylemediniz?
Çabucak bitti, alnımdaki ter size kaldı
Şimdi bana giydirilen beyaz elbisede
Boynuma bağlanan küçük ip dizisinde
Kahramanı bendim desem boşa çıkacaktınız

Erken doğdum, takvimi sevmedim, tırnaklarımı çoğalttım, olmadı
Günleri sürdüm, ırmağı besledim, dünyadan korktum
Ötesini berisini elledim, beni hep kucakladınız
Sonra o yerimden bıraktınız, o neydi?

Otur dediniz oturdum, şimdi de mermer taşın ortasına
Soruyorsunuz bir dizi insan, nasıl bilirdiniz orasını burasını?
Gitmeyen bir yanım kaldı, bana koşan ayaklardan
Sahi dostum, beni neden çabuk çıkardınız gözden?
Gitmeyen bir yanım kaldı

ŞEHRİN ŞİİRİ

Yaşadığın şehre dize üfle, akşam ışıklarını yak, seyret bozgunu
Elini yarala, cam kessin, kolunu sarmala, bantla göğüs yakanı
Gözünü kapat, gördüklerini sakla, seni bu şehir kör etsin

Var mı ötesi? Zeybeğim, eteklerinse bir dönence, koşturduğun
[yerde iz kaldı
Kızanım oldu, bozanım oldu, üç kap yemeğe fit ettin kendini
Uydun ötekilere, şiiri dört döndün, çocuğun oldu, meyhanen,
[sormadıkların
Bir teybe takıldın, televizyon düğmesine, dört-beş köfte,
[maydanoz rakı üstüne
Dize saydın yazdığın her şeyi, beni ortadan böldün

Ayrıl tüm istediklerinden; gitme saati tüm bezdiklerinden
Bir ince işti çizdiğin oya resimleri, çektiğin cadde tokatları
Fotoğraflara geçirdin suretini, renk kalmadı denenecek, iyisi mi
[bitir
Okulu bitir, gözünü yor, son ışıkları izle, bir kez daha karanlık ol!

Tüm efe renklerini harmanla! Yaşamın bir resim oldu senin
Kaldın oracıkta: Hani şairlerin, eleştirmenlerin?
Yaz yüreğine boncuk diye takılanları, mavi çöpler dağıt,
[kalmasın hepsi
Beni içinden ayır, şehrimin nar tanesi, akşamını yaşa
Saçlarını ağart, bitimine hazırlan, giy bir ölü elbisesi
Arşınla kendini, kalan kollarını tak, kalemini yaz
İçinde gidenlerin öfkesi

Doğduğun şehrin sokaklarına affettir kendini

İLK OTOBÜS

Sigaramın dumanını kıvırdım, keseme yoğurt, azık doldurdum
Yola çıktım, bir bardak üç çanak, size çıktım, merdivendi hepsi
İçkimi, bardağımı kattım ve ekmek işin kötüsü, şişmanlatır
[korkmadım
Yola düştüm, size düştüm, takvim kaçtı, saat dürttü, horoz öttü,
[sabahtı
Karanlıktı kaçtım, şehir uyanmadan, üstünü örttüm
[görmediklerimin
Deniz kuştu, dalgalar duyulmuyordu, ilk otobüste sabahı öptüm

Metro tıkladı, tramvay çıtır, kuş sesi yeniden duyuldu
Geceden kalma son horlama geldi beni buldu, sizi hatırladım
Kravatınızı buldum, ölçtüm, boğazıma uydurdum, bu yeni
[intiharıma
Gömleğinizin beyazını aldım, berberden kesilip artan saçlarınızı
Size koştum; ise sise aldırmadan, kesemi açtım, yoğurt ekmek
[ekledim
Son içkimi size doldurdum, ikinci otobüs yetişti arkamdan
Son yudumu içtiniz; ben öyle sandım, bir öykünün satır aralığı
[gibi

Bir uzun yola düşen çöptüm, görmediler, üstüme bastılar
İzmarittim, son ateşimi çiğnediler, insanlar benden ürkmediler
Sabahtı görmediler, kendinizi öldürmek için çöp gibi atın
[çarşıya ellerinizi
Dizlerinizi kavurun, belinizi acıtın, çiğnenecek yer bırakın
[kendinize
Yola çıkın; elinizde yaşadığınız tüm günlerin torbası, bir
[yudum da su
Anılarınızı belinize kuşatın, şafağın tüm alaca renkleri arasına

Sabah ilk otobüslerde beni hep arayın
İlk bakışan yolcular arasında inanın uğuruma
Günü uzatmanın tek durağında biraz olsun kalın

YENİ BİR CAN

Bir gün bitiminde bıraktılar beni; mavi buluttan attılar
Kırıldı döşüm; ellerim, ayaklarımla kaldım, yazmaktan usanmamış
Gezmekten yorulmamış, bir de atkı bırakmışlar, kendimi
[savunayım diye
İnsanlar beni yağmur toplayan buluttan attılar
Eleştirmediler, hep iyisin dediler, kanatlarımı her yere saçtılar

Kayık yarattım, ağları örmeye çabaladım, yeni iş aradım kendime
Yüzünüzü görmedim, pembenizi öptüm, yeni sevgiler yarattım
Yeni şiirler açtım, okunmadık yeni sayfalar, gıcır şairler buldum
[dergi köşelerinde
İnsanlar beni yaşamaya elverişli bulmadılar, bu sayfayı kapattım
Yeni çabalar aramalı bulduğum kadehte ikimize
Ortasından bölmeli içtiğimiz içkiyi, yaşadığımız usancı
Ben portakalı taneledim, balığı tütsüledim, seni bekledim
Takıldığım ağların onardığım her dilimine

Yeni bakışlar, yeni tramvaylar eklemeli yaşadığımız günlerin her
[birine
İlk işimizden son işimize renkli kravatlar denemeli
Bizi başka gösteren aynalar bulmalı insan
İnsanlar beni şimşek aşırtan buluttan attılar
Asfalt kokusundan kurtardılar, yürümeyi öğrettiler bir bakıma
Şimdi beni görenlere parlak bir yüz, ılık bakışlar, yeni bir can

GİZLİ HASTALIK

Her şey düzgün gitmedi, kasıklarımdaki ateş dindi
Ayak bağlarım çözüldü, koşturmaktan yoruldum üstünüze
[üstünüze
Hep uyudum, gözlerimden alev doğrulsun istedim, eski takvim
[günleri:
Perşembe sizleyim, çarşamba sinema saatleri, cumartesi kitaplık
[kurdu
Her telefona yetişen parmaklarım kesildi, kara sarı terlere
[karıştım istemeden

Yaşadığım dizeler kalmıştı, koşturduğum tarla başları, üstüne üstlük
Dondurduğum yoğurtlar, iskender kebap, hani üstü kalsın diyerek
[koştuğumuz
Pelin çiçekleri, ulu randevülar, kravatımı ters bağladım, ince terdi
[basan
Şimdi hatırlamak bile kitabın ters yüzü, arka kapağında kesik bir
[reklam
Yaşadık mı? Bardağınızda ölü duran bir yudum, titremeyen bir su
[kabarcığı
Duyduk mu? Telefon çalmıştı, seslenmiştiniz, gel gel diye
Siz hayatın neresiydiniz? Adınızı unutmam birkaç şeydi sizi bana
[çağıran
Gizli rengim pençeleşiyor, altımdaki yastığa ter diye çoğalıp sulu
[sepkene dönüşen

Baş ucumda kitaplar, dergiler yaşıyor şimdi, uçup kaybolan notlar
Dostlar aradı, mektup-satır başları, dizip durduğunuz dergi
[paragrafları
Alnımda avcunuz duruyor adamakıllı, bakın yanımdasınız, sesiniz
[yok ki çıksın
Süt veriyorlar, geçmiş günlerin süngeri, not bırakıyorlar, tanıların
[hepsi beceri
Beni bu diyardan götüren izler var, penceredeki perdenin
[titreyişinden belli
İçeri biri giriyor, yaşanmış günlerin tuz biberi, koşturacak gözümü
[götürüyor
Bakışım sizde kalsın, benim gibi görürsünüz belki, dergilerden
[artan şiirleri

Önümüz yaz, koşturmuştum, işte adımlarımın gürültüsü, kesildi!
Şu perdeye takılan korkunç ılık rüzgârdan başkası yok,
[hemşirelerin iniltisi
Yılları arka arkaya dizdim, dudağımdaki kabarcığa takıldı bilinenler
Haritaların görünmez kalesi, o ünlü şafaklar, artık burda terliyor
Adresim yaşanmış günler hastanesi, ziyaretçilerim sandalyelerini
[bırakıp gitmişler
Var mı gelenlerin bağı çözülen kurdelesi, pencereye çakmışlar
[bakışlarımın çivisini

Bana bir dize bırakaydınız diyorum; giderken, yazmadığım
[saatlerden
Bana bir kitap, kitabı çıkmamış bir şairden
Ya da daha önce duyulmadan giden tüm şairlerin ılık sesi
Gelsin konsun masamdaki sütün yanına, içip bitireyim kalan
[dizeleri tatlı su niyetine

ARKADAŞIMSIN

Seninle vedalaşamadık, cebimden çıkıyorsun, iri kara beyaz
Başımı tütsülüyorsun, dudağımdan öpüyorsun, içimi yakıyorsun,
bardağım yağlı kara
Seni patlıcanın ortasında gördüm, yoğurtla ördüm, arkadaşımsın
Herkesin gözündeki ak'ı, kanımdaki kırmızıyı şeftaliye sığdırdım
Peynirler böldüm uğruna, kavunum oldun, dolu çıktın
Buz tuttun, köpürdün, sarı bir ilmek, götürdün beni şu alımlı
[dünyadan

Arkadaşımsın, üç dört yudum, karşımdaki agalar çerez ayıklıyor
Agalar hepsi masamı örtü diye kuşattılar, yarımsın
Ölürsem ismimi göz kepeğine yaz, altımı sen yıka, pantolonumu
[topla
Ne olursa bu dünyadan olacak, köfteyi bırakma, piyazı tartakla
Şu kolonyayla elimi sil, kalanını atma, canımsın unutma

Güveci ateşin altına sür, bugünü; soğukların sıcakların
arasına sakla

TOZLU YOLLAR MİMARI

Mehmet Taner'e

İşte şiirin doruklarında
Bir ucu yakaladın, şimşeğin görüldüğü günlerdeki
O tozlu beyaz bıyığının kıyılarından
Eskiden öyle miydi oysa?
Belime sarılmış bir fotoğrafın var evde
Bir kayığın tüneğinde: Dişileştirmiş beni
Boynumu kıvırmışım avcunun içinde
Ne iyi etmişsin, şimdi sarılsan aynı bele
Belki en fazlası, bıyığımdaki üç teli siyahlaştırırsın
Bu bizimki de bıyık serüveni oldum olası
Seninki benden beyaz
Benimki adamakıllı

Sen iyi bir kentin şairi oldum
Ben hâlâ o tozlu yollar mimarı
Özenerek izliyorum yolunu, seni anlatmaya
Dilim varmaz arkadaşlar arası: Alaşehirli!
Kocaman yüzlü, hâlâ o fotoğraftaki kısa boylu
Durup durup yanındayım
Ben eskiden beri şairler arasındayım
Adımlarımı titreten: O buz boylu
Sarmısak huylu: Bir ince serüven
Sana nerdesin diye sorduğumdan belli

Her şiir bir dosta adanır
Bir üst köşesinde, dizelerin yaka ucunda bir yerde
Bu şiirin karnı sana adandı
Beni anasın diye, yürüdüğümüz Kordon boyu kana boyandı
Sorma gitsin, istersen kalan şairlere anlat beni
Biz küçük şairler ordusunun neferleriydik
Ama bir yerimiz vardı uzun duran:
Onu hiçbiri anlamadı bizden büyük şairlerin
Bizden küçük duranlarsa anlamaz oldu gitgide
Anlaşılmaz kalacaktık o ünlü uçurumlarda biz
Yazdığımız dizelerin küfünün, küfrünün bini bir paraydı
Niye buluştuk dersin İzmir'in ortasında?
Bana sarılıp bıraktın, belki şair olayım diye
Şu gençliğin anlaşılmaz ordusu satır aralarında
İmge diye çuvalladık İkinci Yeni şairlerinin
Ankara'yı anlatsam bir dizi kumru uçar içersinden
En iyisi oturup ölümü anlatayım
Şu bıraktığım içki-sigara kafesinden
En iyi bitir kendini: Yazamadığın romanların diplerine

Sen şimdi kocaman bir fener almışsın eline
Boyundan büyük şairlere yakışıyorsun ne güzel!
Ne demeli, her şey sevilir, ölüm bile
Dostluk bile, geçmiş bile gelir dile, dize, bize
Kocaman bir şair olarak takılayım oltana
Sen büyük şair oldun diye diye
Beni orta bir yere bırak gitsin
Sevdiğim gözlerin niyetine

GÜNEŞ KURSLARI

Dün Bey dağlarındaydım, donanma gibi şatafatlı giysi içinde
Olympos'a ateş aradım durdum; evim, ocağım çam oldu bütün gün
Sizin Akdeniz'de bir sofra kurdum, geçmiş günlerden artırdıklarım
Hani gençtim, kulaç atardım bir yığın yenmişe; kurda kuzuya
[sıçrardım
Bir sofra ki; akşamı uçurumlu, arkasında gelen ölüm de bereketli
[değil
Yaşadıklarımsa içi üzümlü, fıstıklı yaprak sarması, üstüne yoğurt
[çakıyorsun
El sallıyorsun içemediğin içkilere, sevdiğin, bilmediğin dostlara
Ozanlık nerde demedin; yazdın, tozuttun durdun, gençtin, geçti
[bitti işte
Kabaran bir çakıla gömdün, yetiştiremediğin şiir parçalarını

Dün yıkılmış bir Side oymağındaydın; çizip durdun kumlara, güneş
[kurslarını
İçinde hiç kalmadı, sevgi neymiş, öpüştüğün kıyı yarmaları
Yaşlı bir dostun ceketi kuma serdiğin, yayıldığında onun cebindeki
[toz pembe gürültü
Birlikte çıkarılan naralar, bağırmalar, gümüş taşkınlıklar
Alanya kalesinden düşmüş olacağım, tuz buz olan saçlarımdan
[doğmuş biri
Tarihi orda yitirdim, soframda beni bitiren kocaman bir yağ izi
Peçetemi oracıkta katladım, karpuzu böldüğüm yerde patlayan
[şafakla
Hani gençtim, denize bıraktığım kollarımı arayıp durun
Bıçağımın karışıp gittiği dalgalar arasında
Doğuveren yeni bıçakla kaynaşın, dost kumlarla örtün ötemi
[berimi

SEYREK VE FAKİR SAATLER DÜETİ

1
'Boş geçen zamanların onuruna'
Yazdı not kâğıdının beyazına, nokta diye düşürdü içini:
Elle kurcalamak, gözle dürtmek, olur olmaz uyumalar
Telefonun terle patlayan alıcısı, boş bitirilen zamanların hepsi

Biraz dolduralım dedi yaşamın ortasını; cevizli incirle, bal bademle
Koşturalım altın ayaklarla, temiz hava çekelim, yazı yazalım dört [köşe
Mektup oturtalım, meyhanede boş geçen kadehlerin arasına
Gülüçükler katalım, tiyatroda on dakikalık perde çıkışlarına
Burkalım dostların yürek katını, iki satır fazla okuyalım akşamları

Uyurken sıkıntısız uyuyalım, günü günde bırakarak
İçerken hızlı yudumlar fışkırsın dostların can bağrından
Açılsın kırmızı karanfiller, yaşamanın lâle renkli şişesinden
Boş geçen şeyler bırakmayalım: Çöp olsun, katlayalım artıkları

Koşturalım koşturalım dostlar, beni izleyiniz
Yüreğinize bir kat pembe pompa, atmak için kederlerin yarısını
Elinize, avcunuza sağlık, biçmek için otların orta katını
Güneşi biz yarılayalım, dostlarla buluşarak öğle aralarından
Şimdi içtiğimiz kadehe bırakalım, konuşmamızın bundan sonrasını

2

Çok şairde gezindim, arttırdım sayfaları, çoğalttım dizelerin yarısını
Tanıdım onları eleştiren kapıları, kimi üzgün, kimi asık yüzlü
Yaptığı işi kendi de beğenmemiş, şiire kavga yakışmıyordu, onu da
[gördüm
Şairin atmaca kanatlarını aştım, ulu orta konuşulan şiir ortalarını

Nice güneşler batmış, nice mezeler tüketilmiş, ya geriye kalan
[sayfalar
Küçük yazılar bıraktım; okunmamış, olmamış şiir taslakları
Onlara hayran bakan küçük hanımlar, öğrenci bakışlar olmalı
Ellerinden kolonya eksik olmayan; terlemelerini aldatmaca
[saymayın

Şiirin hangi kapıyı açacağını, hangi duvarlara merdiven
Bildiğimiz savaşlara engel, susuz duyarlıklara katkı
Daha neler olacağını bildiniz, şiirin hangi sesinde durdunuz?
Sizi atlayanlar oldu, üstünüzden aşanlar oldu, siz nerdeydiniz?
Onların kâğıtları uçuştu, dizeleri ürpertti sizi yeniden

Çok şairde gezindim, çok eleştirmenler belledim adım gibi
Şiirin ortasında durdum, her türlü karanfilin yaprakları uçuştu
Gülün kokusu, yaseminin iç pencereme konması kolay olmadı
Şiirin ortasına oturdum, kavgayı unuttum, beni tanıyan çıkmadı!

KURUTULMUŞ YAPRAKLAR, ŞAİRLER VE ÇİÇEKLER

Ben, sayfaları arasında sarı yapraklar, şairler, kurutulmuş çiçekler
Barındıran bir sanat dergisiyim; okumayı bırakmış bir öykücünün
[kitaplığında
Güneşi bekleyen; hani o titreyip, nasıl batacağını unutmuş gölgeli
[güneşi
Yağmuru izleyen; bir gün yağar, canlanır şairlerim, kuru yapraklarım
[diyen
Ben şafak delisiyim, o dergideki kurumuş şairlerden birisiyim

İkinci dördün ay resimli pulla göndermiştim size şiirimi
Kim bilir hangi emeklerle basmıştınız beşinci sayfaya, desenle
[dizelerimi
Siz şimdi yaşamayan bir dergi izleyicisi, ne iyi seçerdiniz renkleri,
[sesleri
Kahveden koşup almaya gitmesi ayrı bir beğeniydi, tavlayı boşuna
[kapatarak
'*Bu ay da çıkmadı, gelecek aya az kaldı nasılsa*' diye avunmanın
[elebaşı renklerini
Başımıza taç yapardık, derginizin savunulmaz renklerle döşeli
[sayısını
'*İşte şiirim beşinci sayfada*' şimdi bu korkunç düşünceler,
[kurutulmuşlar arasında
Ölmüş bir yığın şairin ortasında tutuşmuş, sanki son dizeler mezar
[taşı tutanağı
Size son kez soruyorum basıp basmayacağınızı, siz yıllar sonra
[yanıtlıyorsunuz
'*Gelecek sayı önünüze kıpkırmızı bir ekran parçası, unutulmuşlar özel*
[*sayısı*'

Düşümde görüyorum Cağaloğlu merdivenini
Yaşar Nabi, Sunullah Arısoy, Cemal Süreya izliyor taşların her
[birini
Bir eski şairin kitaplığında duran bu sararmış sanat dergisi
Saman yaprakları kabarmış, kırmızısı patlamış, üstüne pembe boya
[dökülmüş
Ezbere okunmaktan yıpranmış satırlar: Altı üstü bir yığın
[eleştirmen
Dün vardınız? Bugün nerdesiniz? Kaçınızı kaybettik ki Sivas'ta?
Yoksa eleştirmenler dimdik kalır mı ayakta?
Oracıkta kurur gider konular, yağmalar

Şiirin diri kalan bir yanı var
Fanilama yapışmış, kurutulmuş yapraklar; sarı damarlı
Ölmek için çırpınan bir yığın kelime
Gelin ortalıkta bırakmayalım şu sanat dergisini
Yoksa ikinci baskı hüzün çıkaracak bunca polemik, yazın haberleri
Yarışmalar, kazananlar ve ötesi

Her şiir için ölgün bir kelime çıkaralım dizelerin ortasından
Sanat dergisini katlayıp ikiye bölelim kurutulmuş çiçeklerin
[çanak arasından
Yere çakılıp ufalanan şairlerden bir şair daha yaratalım, o da olsun:
Alnımızın akı, eleştirmenlerin ahı, öykücülerin yaşam kırpıkları!

İçimize doğan yeni şairden anahtar kelimeler bulalım:
Tekrar doğmanın imzasız kalan faturası
Ölüm tarihimize bir nokta koyalım
Başlangıcımız iki sıfırın arası

YAZARIN SONU

Sus diyorlar
Kuruttuğum çizginin ortasına
Sus! Ötesini konuşma, ayakkabının peşinde biri ol
Korkma çok katlı ötüşenlerden korkma!
Düşünce haritasının peşindekilerden
Ölümün silikleştirdiği, dirimin şekilsiz varlık ettiği sen
Susmanın varyantına yönel, birkaç çalı çırpıyla
Ateşini yak, dokunmadığın virgüllerin alevini üfle
Kucaklaştığın soru işareti, ünlem ve insanlık dışı nokta
İşte üste iki nokta: Seni susturdum
Getirdiğin zehirli köklerden öte

Sus diyorlar gri çizgiler
Bunaltmış zalim saldırılardan yaşamaktaki
İçine beyaz smokin geçirmişler; pardösü, atkı görünsün diye
Şeref turu düzenle suskunlukla, yazdıklarının içinden
Kalemini at, tazı diye zıplasın satırlar
Sınır dışı et içindeki güzelliği
Bugüne bugün susuyorsun
Soğuğu kır, karları dişle, kan emici yağmurlar tasarla kendine
Sus! Ötesini düşünme kan sus! Can pus! Daha ötesi seninle

Bir ipucu ara, yazamadığın kelimelerden
İşkenceleri sıra sıra birleştir, siper et dizelerin köşelerine
Seni kutlamak için yetişiyor bayramlarda, tatil içlerinde
Önümüz baharla donatılmış, felsefenin sonunu yaz!
Alışkanlıklarını oku! Beni unut en sonunda

Sus diyorlar yazarın sonunu
Kibrit çak uyak tarlalarına
Aradığın bulunsun
Ağlarla kucaklaş, balık pulundaki ışıltının dip koçanına

ŞAİRLER ÇOK YAŞAMIYOR

Bodrum'u beyaz-mavi noktalı çiçek yapraklarına
Kırar dökerdi Mehmet Sönmez, çok yaşamadı
Neresi şair değildi? Küçük kayıklarına tutunanlar bilir
Kartpostallara sığmayacak, Özer Kabaş'ın kırık köpüklü
Dalgaları arasında o da anılacak

Edip'le Turgut'u anmayan kalmadı, çabuk öldüler
Neresi ressam değildi onların? Fırça darbelerinde kocaman bir
[hortum buldum
Gökyüzüne çekilecek: Bir yığın irin, taşkınlık, duygu artması
Takvimlerde salıyla perşembe arasına ölüm notları koydum
Daha kimler gelecek, var mı arkası? Beyaz örtüden kefen biçen
Ellerden kesilmiyor makas kırpması

Sahnede bir kalp çatladı, adını bilmiyorum, replik arası
Yüzünün pudrası anılmıyor oyuncuların, dramaturglar ise perde
[sonrası
İpini çektiler mi alkıştan ötesi duyulmaz, o da kesilir ışıklar
[karanlığa gömülünce
İyisi mi siz duymayın selam sahnesinde, sahnenin ötüşen
[ölülerini
Anma törenlerinde oyunun bir parçası oluyor gözyaşlarına
[püskürtülen
Bilet, takım elbise ve koltuk sıra numarası

Hangimiz şair değildik? Kocaman şiir matinelerine biriktiğimizde
Kravatlarımız çözüldü, ter bastı, buluştuk, edindiğimiz kültürler
[çatladı
El sıkıştık, sıcaklığımız geçti birbirimize, aramızda dizeler kaynaştı
Tanıştık her çeşit ilden, böcekler armağan ettik yaşadığımız
[semtlerden
Ölmeden önce neydik? Uluorta bir antoloji sayfası
Öldük durduk, toz olduk, kalbimize kim sordu, neden çabuk
[öldüğümüzü?
Bir yeşillik, bir tazelik tamam, bulunmuyor şairlerin bavulunda
Çizilip atılan notların her parçası, bilinmedik isimler atlası

O halde neredeydiniz? Tabutumu taşıyan siz olun isterim
Şairler çırağı, onca sayfanın dut karası, şiirlerimin göz hakkı
Ölü kâğıtları arasına şiirce not bırakalım:
İstemeden öldü, kaldı mı size imgelerin mirası, şerefe dediğimiz her
[satır başı
Şairlerin ölümünü bir kez daha bağışlayın, kalın direklere bağlayın
Kalan dizelerin arasını, şiirlerin kurdelesini birlikte keselim
Oyun, resim, çığlık bir arada kopsun!
Ayak tırnaklarında gezdiği yerlerin küfü, patlattığı toprağa çömelen
Nasırların anası siz olun; şairleri öldürmeyelim, uçuralım göğe doğru

KIŞ UYKUSUNDA YAZ DÜŞLERİ

Kelimeleri bıçak diye kullandığımı söyledi ata şairler
Kimi ölüdür şimdi belleğimde, oysa diridir tümü bu dize işçilerinin
Hepsinin şiiri ibadet saydığı günlerde doğdum ben
O günlerde çoğaldım; o demlerde çok aldım, çok verdim
Tozu dumana kattım, şairlik kumaşının pembesi bol giysilerinden

Sesi tiz çıkan bir şarkıcıya özendim, inişli çıkışlı ötüşen
Sesi ölümü çağrıştıran bu şarkıcıyla ölesiye şaraplar içtim
Susadım, dünyaya doymadım, gidiyordum hepsi bu!
Oysa yazmadan düşlerin ortasını, vermeden dosta cevabı
Postaya akıtmadan o mektubu, beni etmeyin kulak arkası
Size duyuracağım haberler var; öte dünyadan, şu yaşadığımız
Uluorta, banklar arası yoksulluktan: Hani şarap arası
Ağzımızdan salya benzeri akmış yaşatılmayan günler
Baskı baskı baskı, nasıl sayılır bunca gün, bunca ahmaklık!
Saatler tutuşuyor, bir daha yatıyorum gün ortası:
Kendimi dindiriyorum

Kelimeler bıçak diye...
Sesimi benzetmeyin gümbürtüye
Azım kaldı
Çoğum sustu
Bitmedi atlayan çağım: Yastık arası
Minderim bile bir ozanın mirası

Kulak verin ölümüme
Bakmayın pencereme
Her sabah ölmeden doğmam en küçük kanıt size

ikinci sarsıntı

NABIZ ÖLÇÜMLERİ

Ben, ulu orta konuşanların sevindiği bir meydanda
Çakıl taşlarından harç yapan biriyim
Sizin serin kanlı tomruklarınızdan doğan
Ana hasat programınızdaki ilk satırlarda
Göz kamaştıran dik başlı levha: Yok edilecek!
Tepkili, kuşku veren sanatsal verilerle: Yani ben
Cilveyle, kabloyla yok edilecek kimseyim: Şairim!
Altın kişilikli bir zamanda doğmuş, ikinci kuşak toz toprak
Arasına bırakılmış: Şafak artığı, çer çöp
İşitmez görmez, gazozunu kaybetmiş, romanslar delisiyim

Uyandık, gerindik beş kere, atletik sıçramalar yaptık baharlar
[üstüne
Ne de olsa cezaevine düşmüş, güzel günler firarisiydik
Adımız anılmaz, kaybolmuş gibi, kimliğimizde harf ve numara
[eksiğiyle
Muhtar kayıtlarında ölü sayılmış, kapı kilidine kopuk ceket
[düğmeleri asılı
Bir insan nasıl yok edilirse öyle zehirlenmiş, ilişki hatları
[tümden yetersiz
Fısıldadım üstüne bir de: Sizi seviyorum insanoğlu!
Yediğim copun coşkusu kolumdaki derin kara izde
Vur, sen doğurdun nasılsa, köklerime vur, gözlemlerime vur!
Çok insan bitiyor tüylerimdeki dikende

İşte mayınları temizliyoruz, sınırı geçtik topuğunun üzerinde
Diş protezlerimiz gıcırdıyor, şafağın terli sancısına bakarak
Kaçıyoruz bilgiden, şiir frekanslarından ve böcek yüzlü şehrimizden
Gecekonduda ne kaldı ki, Turgut Uyar'la John Berger dostların
Gül yüzlü kitaplarından başka
Sahi onları hep okumadık, okuduğumuz kurtlu topraktı
Kör gözlüydü tüm sayfalar
Kalemimiz belini doğrulttu, kaçıyoruz, satırlar peşimizden koştu

Sınırda balıkçı barınakları, o elektronik bakışlı odaklar
Ağların bir yüzü kirli, uygarlığın taraf tutan rengi gri gri
Kaçtık, nereye, hanginizden? Kitaplar, cop: Coşku olmuyor
[vurduğu yerde

Bir yürüyüştük, kalktık göç ettik beyin arşivimizden
Savaş serpintiıeri bu sizden duyduklarımız
Yanağımdan öptünüz, yaşıtlarımın yöntemiyle
Sahi bu yürüyüşe kaç adım kaldı, ufalandığımız nabız ölçümlerinden

BERBER

Sıcak yönlerde durma kardeşim
Alarmı çalıyor şiddet dürtülerinin
Zorlama türküler, ürkütücü sirenler
Ağır yaralı geçiyor üstünü örtmeden
Ölüm parantezinde seni üzenlerin
Üzüldüğün her birinin: Bebeler, mermer
Kan kıvılcım, derken senin

İşte koşuyor, cumartesi ruhsatını alamamış
sünepe yürüyüşçüler, sağlam boğalar
Yani onaylanmayan vadeli pamuk şenlikçileri
Bahaneyle model çalışması yapamayan berberin
Volkanik dudakla kalakalmış fetiş nesnesi:
Saçlarının yarısı dürtülmüş *benin*
İşte koşuyor alabros tıraşına hain saçlarla donatılmış
Benin, benim, senin, hepimizin!

Bedava maskelere aldanma kardeşim
Yontulmak üzere o elli yaş üstü heykelin
Yaka paça, don bağır, yırtık kirpiklerle ortada
Seni oluşturan dikim sorumlusu kişilerin
Füzeler ateşlendi, yaşamak yağma
Hani bir benzerin, yaşamak istediğin bu gözlem evinde?
Üstünden geçen kirlilik kıskacında tüm kişilerin

Hadi geliştir hayvansal sabrını
Ezberle mavi elbiselerle koşturan tüm kuvvetleri
Yaşadıklarını gizle, çimdikle kendini
Soluduğunu duyur, kalk arasından
Şenlikle üstünden geçenlerin

HAVAİ FİŞEKLERİN HÜZÜNLÜ İZLEYİCİSİ

Bir şairin ilkin kelimelerine inanmalıyım:
'*Ucu kırılmaya doğru açılmaktaysa kalemin,*
Yükselmekteyse şiirin odasındaki sular da!'
Dediyse örneğin, kalemin onun kalemi olduğunu duymalıyım
Şiirin, odanın ve suların onun içinden akmaya durduğunu
Odanın duvarlarını, kırmızı sakallarından ödünç almalıyım
Yoksa şiir olmaz bende hepsi!
Yağmur benim yağmurum gibi sızlanmalı, şair benim şairim
Dizeleri cebimde ağlamaklı, kitapları yakama oturmalı
Gönüllü dost olan kitap adları: 40 Şiir.. Eskiden Terzi
Aşk çetecisi ve hüzün haydudu bir tarafı olmalı benim şairimin

Otoparklar benim olmalı, içimdeki tüm kükremiş taksiler
Bu alana konmalı, kilitlenmeli orman gülü kapılar, hepsi!
Yarım yamalak dükkânlar, Mezarlıkbaşı'ndaki, direkten dönen
[gurup vakitleri
Hani iki üç demet maydanoz, rakıyla hesap kestiğimiz
Gündelik konuşmaların bitirildiği o tiner kokulu ayakkabı
[kesicileri!

İzmir benim olmalı, üç hâli içime doğan şehir: Katı, sıvı...
Yağmurlu, çamurlu ve güneşli, sarı çiçekli, o şehre inanmalıyım:
İstanbul'un rövanşı alınmalı, içimde suç duygusu yaratarak
Marmara'sını kabartan şehir. Benim alaturka cennetim. Her şey
[bir komedi!
Yaşamakla ölmek arası bir köşede durmalı: Yaşım tüten dağın
Bir ortası. Hemen hepsi kâğıttan kaplan masalı, beni arayınız
[yok olduğumda

Gösteriler yapınız lav ve küllerimden, adım saçılsın ortalığa
Öldüm diye; adım yazılım uzmanı, kötü bir yurttaş
Üstümdeki kazak desenlerinden de belli, beyaz benekli koyun
[kıran
Bu gömleğimi beğendiniz sağken, bu çoraplar hangi asistanlıktan?
Mavi-kırmızı tüm renkleri bağrınıza basıp beni de anınız

Çoğuna inanmalıyım yaşadıklarımın; bir patlama, bir oldu-bitti
İşte otoparkçı, yaşadığıma inanmadım: Deve güreşinde, taksi
[kesimlerinde
Bir ayakkabı departmanında kırt kırt kesildi olanca deriler
Bağcıklar dilimlendi, kapılar kütürdedi, yarıldı şafaktan kalanlar
Harflerin döküldü, şehirlerim tükendi, masalın yarısı yazılmadan
[gitti!

GÜMÜŞ KRAVAT

Düz terliklerle kaçtım
Ardımdan yetişen olmadı, parlak renklerle
Daracık ceketlerle kaçtım
Evimi toparladım bir keresinde

Kitaplarımı raflarda unuttum
Kurtlarıyla, tozlarıyla, görme becerisiyle
Harfleri aydınlatan güneşi tavanda unuttum
Sormayın size uğradım, adınızı öğrendim acı kahvenin içersine
Soyadınıza son cilâyı çektim, havuzlarınızı böldüm, kuruttum

Terzinin söküğü gibidir ömrüm: Koşturarak geçti
Kalbimi tutamadım, yüzünüz obur çocuklar benzeri
Sizi tanımak bir gönül şehri: Sizden de kaçtım
Ben istemeden, hepinizden; pembe topuklarla
Gri, siyah, bordo tonda bir bulut örtüsünden kaçtım

Nereye diye soran olmadı, gümüşü kravatlar taktım
Podyumda salınan bendim, tutkuyu yansıtan bir heykeldim işin
ucunda
İncitmedi beni hiçbir şey kaçışımdan başka
Elimden tutan siz olun bir dahasında
Görünmeyen kılıcımı asalım odanın bir kıyısına
Siz siz olun kötü günler yaşatmayın bana
Fırdöndü olup döneyim yaşamın etrafında

KAHVERENGİ CÜCE

İster parlak kuşak bir dergi sayfasında
İster rastgele masa başına bırakılmış kâğıt parçasında
Tutunsun elinize bizden kalan şiir demetleri
Arasında okunuyorsa kayış dili, Akdeniz ateşi
Dizeler ayrılmıyorsa havalı çekiçle birbirinden
Gök adalar yaratıyorsa okuyanın göz bebeklerinde
O şiir bizimdir, kara kirli sayfada doğsa bile

Samanlıkta iğne aramak şu şairin işi
Süs geçiyor iç geriliminden
Doğuyor odasında yaratıcılık ateşi
Ayırt edilmez masa başındaki şiirle
Yayınlanmış güneş halısı ürünleri birbirinden

Sekiz kutuplu bir dünyadır onunki
Gökyüzünü daraltır, ırmakları kısaltır
Gizemli kayalıklar yaratır kendine
Sanki şair değil, kahverengi cüce
Dizelere tutunmak size kalmıştır

Kalın dağ kazaklarıyla karşılar bizi
Kumaşına iş işlemiş
Terletir onca koşturmanın arasında
Şiirin yarası boncuk ve tüylerle kaplıdır
Şairin düşüyse gök taşıyla uğrar üstümüze

YER BEZİNDEN BİR KÖLE

Usulca konar yaşamanın tüten dağlarına
Ses vermeden yaklaşır, sendeki parmak aralarına
Bir rüzgâr arar bulur, belirsiz günlerdeki
Bir merhem sürer gergin saatlerden yumuşatılmış

Hepsinin kavşağında oturmuş, güneşin doğuşuna doğru
Gürültü kesici başlık kullanmış bir dünyanın yerlisi
Bulutlara adamakıllı dost, gündüzleri doğan bir yıldız türü

Ben seninle tanış olmalıyım, kıyında bu denli tüttüğüme bakılırsa
Ben senin tılsımlı takın, alnında bir karış yaldız
Bir de dağlara sormalıyım adımı
Bu dünyada yaşamış, çağı ortalamış
Sonrası rüzgâra karışmış bir toz neferi

Niçin bu ikilemi yaşadım: Sen ve doğmak
Çok toprak eşeledim tarihimi çıkartmak istercesine
Çok gözyaşı denedim karnavalıma ezgi olur diye
Bütün bilgileri böyle donandım yarım kalmış lise tarihimde
Sevgimdeki tüm dersleri bitirdim oysa yer bezinden bir köle
Ev yapımı bir ölüm hazırladım senle doğa arasında
Hangi rüzgâr ittiyse orda kaldım, beni bir daha düşleme!

KANAT DEVRİMİ

Çok koştum, mavi akım öncülerinden biriyle
Akrobasi ödülüm yaz akşamlarından kalmadır
Çok koştum, iç anlamlarımdan biri de bu!
Ayaklarım ay silueti, kollarım tazı ruleti
Dinlenme sürecim kalmadı ortalık yerde

Yorulmak ezberimden silinmiş bir ünlem olarak
Tokuştu, asfaltı körelten insan sicimleriyle
Bir bayrak koşusunda alnıma kan veren soğuk terdiniz
Atletimi değiştiren, ayak nasırlarımı eriten
Koş koş diyen, takvim yaprakları arasında erimiş güneş
Pazılarıma yakıcı cenk yağları süren sizdiniz
Hep peşinde değiştim havacılık dergilerinin
Kapak modellerini, koştuğum usta pist çemberlerini

Ben güneşin gücünü kaybettiği günlerde
Kıvılcım saçan biri olarak kaldım
Kanat devrimidir yarattığım, bastığım toprak üstünde

Dört koştum, aylar yılları, yıllar hangi sayı?
Size koştum, yüreğime katılan yansımayı
Kapıyı açtım, size karıştım, beni ustaca döndüren
Dünyayı konuştum, şimdi hepsi ağır yaralı

BEDEN DİLİ

Hiç şiir yazmadım beden diliyle
Beni affetsin şairler, göbek taşından
Dize kuranlar, çift kimlikliler
Öpücüğü savunmadım, mavi dişlerimi çıkartmadım
Beni affetsin hayat çocukları; o pençesinde içtiği
Buzlu biraya toz kondurmayan
Mendil sallayan kendi sırası gelince
Yanakları yansımadı sevdiğimin, elleri dilenci diye
Saldırmadım, öpmedim orasını burasını
Ben hiç sevmedim desem yeri
Tabut odalarda doğdum bittim
Öleceğim yer, eflatun-kırmızı sorgulama evi
Pantolonumu çözmedim gösterme niyetine
Değerini bilmedim şiir yorgunu dudaklarımın
Eğlence okulunda bitirdim sınıfı
Hiç tanımadan öğretmenim; tarih bilir, felsefe hocaları
Coğrafya uzmanı, dil kuşatıcıları
Cebimde kalmadı kimsenin kartviziti

Bileklerimi ilk ovan sizsiniz
Benim tırnak yıkayıcım, yaşayıp bitirdim
Buzul çağımı, beni daha çok ovun mermer kürsünüzde
Gözü kapalı mimiklerim bu acıdan kalmadır
Etkiyi değiştirmeyin beni örttüğünüzde
Sevgi benim dizimde bükülen bir ince yaradır

KARDEŞ YILDIZLAR

Seni anmak için koltuk içlerini değil
Masa kıvrımlarını seçtim
Anmak için kardeş yıldızlarından
Oya kirpiklerine varana değin yürüdüm
İyisi mi gezin dedim kendime
Senin baskın renklerini, ışıklı günlerini gezdim

Baskın renklerini dediğim: Mor, mavi, yeşil, beyaz
Dördü bir arada, tık tık beni imleyen
Maviyi tavus kuşunun kalbinden almış
Yeşilini şalvardaki baygın dal parçasından
Terliğinde parlaklığı ölçen oturmuş ışıktan moru
Beyazı söylemiyorum, kuzey şafağında iri kıyım bir renk

Kardeş yıldızlarından dediğime de bakma
Her şey bir güneş halısı işte
Tek motorlu uçakla, gizlilik içinde gezdiğim dünya
Seni fidan diken ellerinle sevdim
Genç yıldızlar üreten dillerinle
Sevdim durdum her gününde

Oya kirpiklerinden dediğime aldanma
Kıvrım kıvrım işlemişsin yer parçasını
Kızgın yıldızlar buldum denizinin duruluğunda
Sofra sohbetlerinde hep bir başıma
Olsun, hoşgörüyle çektim yalnızlığımı
Lahana gülünün yaprakları arasında
Kimyon sapı bıyık bıraktım
Palamuttan tıraş oldum, adıma bakmadan
Hep kibar biri olarak anıldım
Duvar süslemelerinin yarısında
Yağlı suyunu içtim, çamur banyolarına düştüm
Anam babam usulü
Karbonlu tortularını ölçtüm, bir işe yaramadım
Satır aralarında kalemimi dürttüm
Silgimi kestim, okulu biçtim
Yaşayıp kalmak için ayakta

Seni anmak için ölülerimin başında ağladım
Tenha kesimler aradım kendime
Romantik kantolar ezberledim
Hülyalı, sitem dolu sevda şarkıları
Beni aşılamışsın toprağına bir kere
Çile doldurdum dağ yolları üzerinde

Şimdi gidiyorum tellerle çevrili şu yer kürenden
Kanatlı atlardan bir düşü geçtim
İkinci testte elenen bir kişiliğim kaldı benim
Öldür beni ufkun altında, bir gök adasına bırak
Adım anılmasın, toz toprak de bitsin işte
Şarabın rengini örtsünler üstüme
Çaydanlığı tutuşturur gibi sesim kesilsin
Işığım kesilsin bu takvim yılı içinde
Bende güç yükselsin, gemicilerin deniz oluşturan renklerinde

GENÇ OZAN

Üç dize kolye ucu olarak boynuma taktığım
Genç ozanın birinden kanatlı sözcükler buldum sonunda
Kızgın yıldız bunların hepsi
Sokak diliyle koşturuyorlar yelesiz atlarını
Ben genç ozan olamadım gözlük numaram patladığından beri
Atkımı çözüp durdum, kemiğe dönüştüm genç yaşımda
Sorgusuz atıldım vardiya bekçiliğine
Şenlendim, sabah serinini yakamın üzerinden yediğimde

Kime kalır kitapların yarısı?
Hanginize yarar, işten çıkaran ziller
Sayfalarım baş belâsı, şairlerim paniklemiş
Benim yazdıklarım alt anlamlar
Onların yazdıkları apartmanın kapı numarası
Ter aramayın, yer aramayın zil çaldı mı bakın birbirinize
Genç ozanların mengene sendromu dizelerine
Bir kalıntı ışık da ben ekleyeyim:
Gücünüz yetti mi herkes kendini dövdüğünde?

ADAŞIM

Niçin öldün, neyi kazandın diyecekler adaşım?
İki gündür ölenin kazancı, iki haftadır selânın ses turu
Yüzündeki hüzün kimi örtebilir gece kulüplerinde?
Bütün şiirlerimi yırttım, senin cenazeye yürüyüşünü gördüğümde

Beyaz kâğıda kan revan bir resim açtı başkası
Soru adamcıkları çizdi, benden doğan fırçası
Ensene küt, beline adamakıllı, konuş bilmediklerini söyle
Acıtmadı seni altın kişilikli zaman, işkence ışıltısı
Cilveyle kıvranmadın topuğunun üzerinde

Şimdi soruyorum nereye gider bu ölülerin tortusu?
Üç beş adaşım daha yaratsa enerji fazlalığı
Sokakların patlama noktası var mıdır?
Koparın ekmeğin sıcak buharından duyduklarınızı
Ben sizin adınızı nerden bileyim, sınırda bir garip askerim
Nöbetlerim tangoyla yıkanıyor, dağları bekleyen bir ressam ötesi
Çizdiğim çiziklerde ürkütücü sirenler

Öldünüz mü? Ölü yıkayıcılarına nefis bir sırt dekoltesi
Otopsiden artan güvercin kanıyla başladım çizik atmaya
Sizden doğacak yapacağım resmin yarısı

BEZGİN ATLAS

Herkes kendine bir şehir seçer
Doğmak için ayrı bir şehir; onun adını bile bilmez
Rüzgârını tanır, ayranını, tandırını tanır
Kâğıdını açar, kalemini yaratır, anılarını üfler

Yaşamak için ayrı bir şehir; ekmek parasını
Sevgili oyununu bu şehirden izler
Yaşamak bu yerin ortasıdır; kumunu, güneşini bir çatıya diker
Herkes kendine birkaç şehir seçer
Gölgelik, mevsimlik, yazlık; dostunun şehri, içmenin şehri
Yeşilliğini sevdiği, denizini ördüğü bir ayrı şehir

Yokuşlardan, sokaklardan örer kozasını
Ağını çarşılardan geçirir, cüzdanında önce bir kimlik
Sonra dostlar, akrabalar yaratır istenen bina örtüsünden
Sonunda bu şehirlerin tanıdık bir kasaba modelinde
Üç kiremit senden, beş kiremit benden; evini kurar
İçine girer, üremesi başlar seçtiği şehirlerin özeti olarak

Fırtınadan çatı, yağmurdan orta direk, güneşten bir eş
Penceresinden doyasıya bir manzara, ölesiye bir renk
O şehre gömülmeyi bekler, yaşamanın sona yakın bir yerinden

üçüncü sarsıntı

ALANYARİ

Bir şiire oturmak yaldızlı otellerde
Neydi, bilirsin, gözetlemek haneberduşun
Yok yere öldürdüğü o serüveni: İnce hayat
Bir ödüyor, dört kaçırıyordu
Hazım kahvesini birlikte söyleyelim mi?
Hafif yara almış maytapları. Ölmek yok işin ucunda
Yayvan sedire benimle otur da, dinle ucuz saatlerin ucunu:

Benim meydan sever dostum, dağda zeybek ne ise
ben oyum şehrin orta yerinde, gezer dururum
İliştirdiğim mızraklarla, gün boyu
sesim kısık, siyah çay içince açılır bir türlü
Süslü imamelerle bezenmiş, kahve ocaklarına itilmiş
şakırdata şakırdata büzülmüş bir sürahi gibi zaman arası
Benim tespihim gündüz kapalı, gece açık
Deveciler derneğinde seni öttürür dururum doğrusu

Hadi beni vurdular çat pat
Hadi beni dövdüler, ekseri sigara dayağıdır
Şaraptan artan mariz olacak değil ya!
Ben istemedim zaten, kumarhaneden kalan
felsefeci olma ayağını, ne demek o eşkıyalık!
Çal ustacığım çin çöplerini, artır çiftetelli katırlarını
Öt canım pırpırı haytaları, ört sararan suretimi
Bu gece unutmak istiyorum konağın sofralarını

Öl dedin ölmedik mi?
Kartal kanat yürüdük beraber
Delik melik, yüzümüz erkeklik aleti değil miydi?
Biz ne kadar usandık yaşamaktan, şu bizim havai
Ramazan tiryakilerini kızdırdık, bir darbuka ustasının
tellerindeki, güm güm vuruşunda yelpazeler belledik
Terledik şıpıdık, benim sana diyeceğim
Biz bu hayatta seyrek adım birlikteydik
Benim sana kanat çırptığım
Benim ortalığa mandallı yüz bıraktığım
kılıksız yüzümden, hovarda kimliğimden belli

İstemeden vurdular, yaşamanın ortasını
Bir leblebiyle söndürdüler, tavus kuşlarının bahçede oynamasını
Usandım, yaldızlı çerçevede bitirdim hayatın yarısını
Bir klarnet çaldım, bu ne demektir?
Mevlanakapılı Hilmi'nin dar sandalyeli
İt kopuk masalını: Ben bu dünyada bir tütün tekeli idim
İzmirli Nazif'e milis, küçük fitil tutuşturdum hepinize
Yıkandığım hamamların serin havasını yuttum durdum
Gülün geçin benim cenazemin kılıksız gösterisine
Hadi sofu olalım şanslı leylek
Gürül gürül sobalar yakalım, civan perçemler bırakalım
Şu sokakta koşmanın ötesine

ATEŞİN ZİLLERİ

Sevgili dostum,
altıgenlerden oluşan bir savaşın içinden yazıyorum
içinden yerel ağızla boşuna boşuna diyen
evet kendimi unuttum, ortaklaşa unuttuk
sizin de boynunuz kıldan ince, şu yaban arısı işler
ağzımda çile odası, gerilmiş korseler karnımda
beni bir kıyıya ittiniz, silahım hayat bilgisi, içim bir travma
pembenin tonları içinde yaşıyorum
pembenin tonları: kat kat kalp kokusu, çok renkli bir patlama!

Gezmiştim bir kamyonet sırtında, Eyüp-Kemerburgaz arası
şiir yorgunu bir gençlik, yazıyor bitiyordum
kalmadı çadırda kimse, hepsi kapsül otellerde dostların
penceresinde biriktim, olmadı; etkiyi değiştirdim, saymadılar
iyisi mi saldıralım birikmiş dost profillerine
diyelim ki; sevin bizi, kim kaldı ki ellerimize yansıyan
avcumuzdan büyük payını almış, her şeyin sonu tansiyon!

Gezmiştim Zonguldak'ta eşsiz bir yokuşu, altından kömür geçen
En altında çilek ezilen, bulanık bir kumsaldı yaşamın
o günler, hiçbir şey dokunmazdı, kandırmayalım
Amasra kalesine taş olmuştuk, hani o savaştan kalan
büyük payımızı almıştık tarihten, yamaçlardan, herkesten

Sevgili dostum, saçına ilk bukleyi koyduğum
kerpetenle dize çektiğim, şiirlerimi kaplan pençeli bulan
cephede birlikteyiz, istemeden beyaz saçlı
sizi bırakmam bir daha, bu kıskacın içinde
istersen bu mektubu saymayalım,
ilk sıkışan biz olmayalım, yanan ateşin zillerinde

MEYDAN ŞAİRİ

Bir an silkinip kalktım
gece gizlendiğim yerden
Dost birliklerin aydınlanma mermileri içinde bir dünya
Hüznü yatıştıran bir takvim
bana sıkı sarılmış
gün ortası, öğlen ertesi, yarıladığımız akşamlar
Sizi buldum, sizde kendimi; elimi, yüzümü kararttığınız günden
[beri
Öyle ya beni saklıyordunuz, az damarlı yüzümle durmayım diye
Saygı nöbetiydi bu tuttuğumuz, engelleri aşıyor aşıyorduk
Ayrı bir gün, bu sizle yaşadığım, mis kokulu gün, sonu geceydi
Ne diyordum, tüfek taşıyıp durduk, emekledik toprakta, çapraz
[tutuş
Mayın demeti sonra, tut ki takvimden bir yaprak kopardık
Biz yaşadık, evet, yatakta kahvaltı
demek istiyorum, yayıldığım tarlada sümbül sepeti

Çekici pırıltılar, işte hayatın kendisi
Güneş öpmüştü sizi, bir kenarda durdum
Tok içimli, kalın tütünlü bir sigara yaktım, akşamın ortası
Engel planında buluşuyorduk, sanki bir savaştı
Beni duydunuz, elimdeki haritanın ölçeğine benzer büyüklükte
Hadi dediniz, koştur, bu okuduklarım, koştur
Tarihin içinde büyü, Osmanlı, devrimler, atalarını bul bir yerde
Armalı yüzüğümün içine sakladım, o bir taştı:
Büyüdüm durdum, sizin ilk sayfanızda
Bir kitaptınız, akarsuların içildiği bir kentte
Çiçekçilere abone, dişi yaratıcılıklara kul köle
Öylesi bir devinim içinde kaldım, beni bu boşlukta
namlu sesi, mermi sesi, dürbünle ölçüp bir tuttunuz
Bronz bir yüz: Hafif baharlı bir sigara
Tarihe, sayfalara uçurdunuz, gömül dediniz bir keresinde
Gömül, yakalamaya geliyorlar, hedef hattına gömül
Kurtul, şu ışığın seni tuttuğu yerden, ışıktan, benden kurtul
Silahı çıkardım, mangamın gölgesine kazdım oyuk içine
Üstünü örttüm evin ışıklarıyla, silahımın üstünü örttüm:
Kanla, salyayla, dışkıyla

İki mâni okudunuz da ne oldu? Akasyalarla döşenmiş
bir bahçede: Öttürüp durdum klarnet dediğimi
Başladı bende sükût günleri, başladı çilesini ören insan hüzünleri
İyisi mi dedim, çıkar sayfadaki şu harfleri dağıt
Kalemi aç, ateşle, kâğıdı döşe; ateşle, sıçra kendine
İyisi mi dedim, unut hepsini, sana yazılanları
Okuduklarının bir dilimini, aklına benzersiz kaplan pençeleri çizmiş
Tüm yazar bahçelerini, beni yalnız bırakma bir daha
Düşman karşıda:
İki, beş, sıfır

Hep beni atmayı düşündünüz yanan ateşin kokusuna
Bu dünya dediniz: Öğren, bana tutunma
Doğru rolde oyna kendini, av müzesine yaraş
Duman bulutuna dönmesin yaşamın, cephede çökme, önde koş
Araziden faydalanma, gizlenme bildik örtülerle
çök, yat, ileri komutlarla
Bu coğrafyanın mutfağında bir dağ köşesine iliş
Martıları bekle, denizlerden artmış, tek başına konuşup duran
İyisi mi meydan şairi ol, sükût günlerinde

AVLAK

Avlağın ortasını geçtik, dört ayaklı kaçar avların
ortasını, saçımız beyazladı durmadan; silahı, seni beni
geçtik, avlandık, boş oturduk, vurduk durduk istemediklerimizi
Biz o büyük kamyonetteki; dağlara çıkan emanet madalyalarla
Avın boynuzunu terkimize attık, pam pam, sahi kimi vurduk ki
büyük olanı, onu arıyorduk sanki, büyük olanı, o tepede
sıkı sarılmış tanrısına; o bulutlu, o göl donduran, kara meke, tipi

Her çeşit hayvanı avladık, siz bakmayın
martıları yolduk attık, yenmez diye, bir kamyonet dolusu çulluk
Postunu, dişlerini birbirimizin, sürek avıydı, kaç kişiydik,
[kim bilir?
Soğuk savaşta inimizi kaybettik, bilirsin, uzun hikâye bu taslaklar

Şimdi bir heykeli dikelesi, bu dönüş yolculuğu av günlerinin
güneş örmüş, kurşun bitirmiş bir ense kokusuyla
yar tekmesi yemiş birinin, soluğu silahta aldığı saatlerde
ben birikmiş biriyim takvim öncesi birimlere
yani nişan aldığım yerde, bin türlü savaşın izi var
ve ben onları vuruyorum, içimde öldüremediğim kim kaldıysa

Hadi kamyonetle tanışalım, dağlarda bıraktığım çığırtkanın yan
[yoluna
Öttür çifte narayı, avuçla darbukayı, arkasından silahı sür ortaya
Cihan pehlivanı bir avcının yaşam serüveni hepsi işte
Dan dun, geçtik gittik, bir gün karalandı aylık sözlüklerin içinde

DÜZELTMEN

Düzeltmekle geçti yarısı
Saçı düzlediniz, aynayı kaldığı yerden
evin ışıklarını bir söndür bir aç
Kal kaygan bir gecede, okulu düzenbağına aldınız
Evcimen bir köşede yat kalk. Yarısı bitti:
Kahvenin çığırtkanı böyle söylüyor
İzleme göreviniz geçti. Saat on altı, akşam üstü
bir duman bulutu gibi geçiyor

İşten çıktınız çok kalın hatlarla
Otobüste ilk sıkışan siz değilsiniz ki!
Düzeltmekle geçti yarısı
Süt, tereyağ, siz hangi yumurtayı böldünüz rafadan,
çay hangi askıda?
Pantolondaki ütüyü düzeltmekle kalmayınız
Telefon bilinen mesajda
Akşam üstleri olur daima: Gün geçti
geriye bir tortu bıraktınız
Duymadık içe kapanık dürtülerinizi:
Siz seslendiniz, biz duymadık
Anlatmadık ne kaldı?

Taramayın artık saçlarınızı
Ayakkabı bağlarını düzeltmeyin, toparlamayın yatak yorgan
Uyuduğunuz gibi kalın. Bozulmasın düşlerinizin arası
Az kaldı. Şiir yorgunu kimliğinizden atılın sokak içlerine
Az kaldı çadırda bu günün bitimine

Ya da tanıdık bir kalp krizi. Sırası gelecek
Ölüm sizde bir takıntı oldu hep
Yaşamınız tümüyle bir çile odası
Düzeltmekle kalmayınız. Gördüğünüz yaban arısına takılarak
Çalışkanlık süsleri geçirmeyin halkanıza
Gününüz bitti. Cumartesi. Sus! Bir gün daha

Sizi sedyeyle götürsek, düzeltmeyi bırakınız
Çöpleri ata ata bitirdiniz, kapıdaki kutulara
Arada kimleri kimleri attınız, bir daha bir daha

Yarısı düzeltmekle geçti
Diğer yarısı
İsterseniz duymadan atlatalım bundan sonraki sıcakları

FOSFORLU İPLİK

Temiz bir denize bandım yazdıklarımı
Yılbaşı çamlarına dikili, ışık saçan bir deniz anasıydım oldum
[olası
Bir gizli deniz öpüşü: Öteki şairlerden ahşap kuklalar
Diğer ülkeden renkli ışıklar kapmış bir baygın şair
Rüzgârım ne ki, fosforlu sinyal aldım bana akan nehirlerden
Nehirleri sayalım: Kirli Gediz, tanrıların işareti Menderes
Bittim bitemedim Aksu, süt damarlarından Dalaman
Enginar tatlılığında Göksu, Seyhan'ı çiçekçilere abone edelim
Ben akarsuları bir bir bitiren denizin kendisiyim
Şiirlerim yıldırım balığı, ötüşüm depreme tetikli
Hadi hep birlikte farları yakıp söndürelim

Akdeniz dediğin bir yalın gürültü, bir iç çekiş
Işık organı Karadeniz, dağ yıldızı Malta
Çürümüş çene kemiği Korsika, belki de inanılmaz Sardunya
Hadi hep birlikte ötüşelim
Bir dalga da bize yollayın, soğuk ışıklarınızdan

Yanıcı madde Sahra'nın gizil kumları
Sahiden temiz bir denize bandım yazdıklarımı
İri gözlü balıklar emdim, gizli dudaklar yarattım arasından
Kar ve buzlarla kaplı, kar ve buzlarla kaplı

Kan devrim artsın, şairlerim anıt taşlarını diksin
Şom ağızlı dize kırpıcılarımdan renkleri emen şiirler yaratılsın
Bir taslak bu yazdığım, koca denize
Benim adım fosforlu iplik yaratan biri olarak kalsın

GEZGİN YAŞI

Otuz dört yaşındayım. Belli ki Seferis'in Urla'sında bir kıvırcık
[tarla
Yaz boz, otuz dört türlü çiçek arasında. Bir kıyı ırmağı, rüzgârlı
Sizi sizden tanıyorum üç beş kadeh arasında. Katmerli dost,
[ürperti dalgalar
Sizi sizden, cehennem geçidi. Şarabın ortasında. Adınızı,
[yüzyılımızı soruyorum
Neden ürperdim bu kadar, taş oymacıları karşısında

Kırk üç yaşındayım. Yine bir kamçı uçan tenorların dil yarasında
İzmir'de adı ahmak diye anılan bir yokuşun yarısında. Adım belli:
Kare bulmacalar. Adım belli: Sormadan öğrendiniz
Üstümden geçen zayıflık lokmasında. Bu şarap da sizden
Hamamların göbek taşının kurnasında
Peştemalımı bir boy bağladınız. Dostluk sirtakisi başladı aramızda

Elli dört. Bir diş ağrısı. Bir kızak üzerinde pireli yorgan
Yine İzmir'de. Ama bu kez Sındırgı aralarından düşmüş
Çamlardan örülü bir ışık topu. Bir keşif gezi sırasında
Siz sunucu. Ben şair, kısaca birimiz höyük, öbürümüz tümülüs

El yazmalarım için ne buyurdunuz bu kel yaşımda?

YERİN GÖĞÜN SULTANI

Külhan beyi gömleğimi çıkardım, hava almak için ıssız şehrinde
Elini öpenler o kadar çok ki, usandım göğünün bulutu olmaktan
Kağnı tekeri de neymiş, beter sürüdün beni toz topraktan
Açlık gölünün damlası şimdi, şu usanç neferin
Haydi benzet yüzümü ilk gördüğüne

Beni sedyeyle taşıdılar, iş seçeneklerini beğenmedim bir türlü:
Felaket koyunda çığırtkanlık, bilmediğim dillerden çevirmenlik
Hangi umutsuz tepenin şairiyim ki, beni bu çalkantıda yarattın
Al götür şu bebek tulumları üstüne, yeniden doğur beni
Yeniden iste!

Uzman olamadım yüreklerin ortasına; adım belli, sanım uydurma
Kalktım bağırdım ses kutusuna: Uzan sevgilim, uyan Avrupa!
Kâğıt bahçesine döndü yazdıklarım: Not not üstüne
Gece kurdu kesildim bahaneyle, ömrümün orta yerinde

Dipe Çekti beni denizlerin, falçatayla köpük kesilen kıyılarda
İyisi mi çadırda bırak, bozkırda doğur yeniden saltanatımı
Fidan diken ellerine doldur, güneşinle büyüt beni
Kırmızı dev saydığım alevinde bitireyim günlerimin ötesini

ELDİVENLİ ELLERLE

Gözlerde donukluk bıraktı, şu yaşadığımız
yaşamadığımız yük- hepsinin ortası
Gözlerde donukluk: dostların yarısı
hep birlikte koştuk, yorulduk- onları saymayın

En iyi dostlarına sizi götürmediler
eldivenli ellerle örttüler cesedinizi
su istediler; verdiniz, ötesi cansız bırakmak
en iyi şairlerle sizi tanıştırmadılar
dizelerin hepsini onlara bıraktınız kahvaltıda

Bir buz odası olalım bundan sonra
dünyayı küçülten, baterimizde bildik karizma
çalalım, ötüşelim; bir akşam yemeğine
bizi götürmediler, kahvaltıda acı çaydı sizinki
altı üstü ıslatan, demi çözülmemiş
içtiniz, sonra ne dediniz?

Gözlerde donukluk bıraktı sofranın ötesi
örtüye çay damladı, izi kalmadı
O şairlerden, sizden biriydi; küçük gemiler de sizden
zeytini, mor salamı alabora ettiniz, istemeden
istemeden, geriye kaç asır kaldı?

SERVİ ORMANI

Minicik piramitler taşıdım sırt çantamızda
orası burası, alt tebeşir döneminden yapıtlar
küçük gemiler onardım, küçük gezmeler; ahşap guletler uğruna
Altın işlemeli günler aradım, hepsini bulmadan
yol aşındı gün ortamızda, güneş açtı ömür yarımızda

Ben ne diyorum; tavuk tüylerinden bir yatak
acı portakaldan bir sofra biçtim kendime
keşif gezisiydi, çizimin yeter saydığım
Hadi hadi servi ormanı olalım
Ölmeden bunu anlayacaklar çıksın ortaya

Tavuk tüylerinden bir yatak, içi kederli
Yastığı kare bulmaca: üstündekini uyutmuyor
Takvimi dertli, günleri pireli köpek; titriyor
Her kopardığınız günün arkası cumartesi
içim sızlıyor yaşamaktan, gideni aratmıyor
koparalım cehennem geçidini, tüm yazdıklarımızı
hadi oyalım sizin taşları
İçine ceviz koyduğumuz; ince oyulsun diye
Bir türlü anlamadınız, bizim onardığımız çantaları
İnciler ürktü böylesi darılmaktan
devrim gazileri türedi sırtımızdan

Bir adım daha atalım sayrılıktan
hastanede bir nöbet, saç teknelerden aktardığımız
hep o uslu durmadığımız günlerden
takvimden bunu da koparalım
bulutlanmış sabah artıklarını da
içmeye hazırlanırken başlayan yağmuru da
Hadi gidiyoruz, yer ayırtalım olmadık mezarlıklardan
dünyayı küçülten sayfalar arayalım yazmaya
kalemi daraltan 'nano teller'
el yazmalarımızdan hesap soralım ilk patlamada

İÇİNDEKİLER

birinci sarsıntı 5

HAMSU 7
ŞAİRİN RESMİ TARİHİ 9
ŞİİRİN EFENDİSİ 11
BOŞANMA 13
ŞAİRİ NASIL BİLİRDİNİZ? 15
ŞEHRİN ŞİİRİ 16
İLK OTOBÜS 18
YENİ BİR CAN 20
GİZLİ HASTALIK 21
ARKADAŞIMSIN 24
TOZLU YOLLAR MİMARI 25
GÜNEŞ KURSLARI 27
SEYREK VE FAKİR SAATLER DÜETİ 29
KURUTULMUŞ YAPRAKLAR, ŞAİRLER VE ÇİÇEKLER 31
YAZARIN SONU 35
ŞAİRLER ÇOK YAŞAMIYOR 37
KIŞ UYKUSUNDA YAZ DÜŞLERİ 40

ikinci sarsıntı 41

NABIZ ÖLÇÜMLERİ 43
BERBER 46
HAVAİ FİŞEKLERİN HÜZÜNLÜ İZLEYİCİSİ 48
GÜMÜŞ KRAVAT 51
KAHVERENGİ CÜCE 52
YER BEZİNDEN BİR KÖLE 53
KANAT DEVRİMİ 54
BEDEN DİLİ 55
KARDEŞ YILDIZLAR 56
GENÇ OZAN 59
ADAŞIM 60
BEZGİN ATLAS 61

üçüncü sarsıntı 63

ALANYARI 65
ATEŞİN ZİLLERİ 68
MEYDAN ŞAİRİ 69
AVLAK 72
DÜZELTMEN 74
FOSFORLU İPLİK 76
GEZGİN YAŞI 78
YERİN GÖĞÜN SULTANI 79
ELDİVENLİ ELLERLE 80
SERVİ ORMANI 81

"Bazı adlar vardır, yıllar yılı sizde yaşar, çok eskiden birkaç şiirini okumuşsunuzdur, sonra uzun süre rastlamazsınız hiçbir yerde ama unutmazsınız, bir yerlerden çıkıp gelip bir sürpriz yapacağını bilirsiniz. Hüseyin Peker de bende yıllardır yaşayan birkaç isimden biriydi. Tam artık onun şiiri filan bıraktığına inanmak üzereyken, yalnız şiirleriyle değil romanlarıyla geldi, ki dönüşü muhteşem oldu diyebilirim."

Haydar Ergülen

Hüseyin Peker, 29 Mayıs 1946 yılında İzmir'de doğdu. 1960'larda Soyut (İstanbul) ve Yordam (Ankara) dergilerinde ilk şiirlerini yayımladı. Papirüs, Şiir Sanatı, Milliyet Sanat ve Sanat Olayı dergilerinde şiirlerini yayımlamaya devam etti. Bu dergiler dışında Dost, Somut, Yeni Biçem, D. İzmir Sanat Sayfası, Yeni Edebiyat ve Hürriyet Gösteri, Varlık, Dize, Şiirlik, Alan 67 vb. dergilerde şiir, Adam Sanat dergisinde yazıları yayımlandı.

Yazarın romanları: *Yazıcı ya da Bir Yol Romanı (1996)*, *İzmirli* (1998), *Eli Torbalı Adam* (1999). İlk şiir kitabı *İnsan Arkadaşınındır*, 1997 Arkadaş Z. Özger Ödülünü Z. Köylü ile paylaştı. Son yapıtı *Yer Bezinden Bir Köle*, Ceyhun Atuf Kansu 2000 Şiir Ödülü'nü kazandı.

(...)
Sesi tiz çıkan bir şarkıcıya özendim, inişli çıkışlı ötüşen
Sesi ölümü çağrıştıran bu şarkıcıyla ölesiye şaraplar içtim
Susadım, dünyaya doymadım, gidiyordum hepsi bu!
Oysa yazmadan düşlerin ortasını, vermeden dosta cevabı
Postaya akıtmadan o mektubu, beni etmeyin kulak arkası
Size duyuracağım haberler var; öte dünyadan, şu yaşadığımız
Ulu orta, banklar arası yoksulluktan: Hani şarap arası
Ağzımızdan salya benzeri akmış yaşatılmayan günler
Baskı baskı baskı, nasıl sayılır bunca gün, bunca ahmaklık!
Saatler tutuşuyor, bir daha yatıyorum gün ortası: Kendimi oyalıyorum

Kelimeler bıçak diye....
Sesimi benzetmeyin gümbürtüye
Azım kaldı
Çoğum sustu
Bitmedi atlayan çağım: Yastık arası
Minderim bile bir ozanın mirası
(...)

ISBN 975-6827-51-3